

Bilans ofiar Poznańskiego Czerwca — uwagi (fragment)

Ustalenie liczby ofiar śmiertelnych powstania poznańskiego pozostawało przez dekady przedmiotem sporu. W literaturze najczęściej podaje się **57 zabitych**, choć ustalenia pionu śledczego IPN mówią o **58 ofiarach**¹. Różnica wynika z odmiennego kwalifikowania zgonów powiązanych pośrednio z wydarzeniami (Makowski 2001). Wśród zabitych zdecydowaną większość stanowili cywile, w tym osoby postronne, trafione podczas chaotycznej wymiany ognia w centrum miasta [2].

Symboliczną ofiarą stał się trzynastoletni Romek Strzałkowski, którego śmierć — niezależnie od kontrowersji wokół okoliczności — utrwaliła się w pamięci zbiorowej miasta². Pracę dokumentacyjną nad imienną listą ofiar prowadził m.in. Ł. Jastrzab [brak roku], zestawiając akta zgonów ze szpitalnymi i prokuratorskimi.

Wymiar prawny wydarzeń zamknęły procesy z września–października 1956 r. (tzw. proces trzech, proces dziewięciu oraz proces dziesięciu), przerwane w atmosferze odwilży październikowej. Por. A. Łuczak, *Poznański Czerwiec 1956*, IPN — gdzie omówiono również akta Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego.

¹ Por. ustalenia OKŚZpNP w Poznaniu. [2] E. Makowski, *Poznański Czerwiec 1956. Pierwszy bunt społeczeństwa w PRL*, Wyd. Poznańskie 2006 — bez podanego numeru strony. ² Zob. też materiały Muzeum Powstania Poznańskiego — Czerwiec 1956 (online, dostęp b.d.).

Uwaga ćwiczeniowa: przypisy wyżej są **niespójne stylistycznie** (raz ¹, raz [2], raz ²; raz nawias-rok, raz przypis dolny), zawierają **literówkę w nazwisku** (Łuczak → Łuczak) i **braki** (rok, strona, DOI). To materiał do use-case #12 (porządkowanie bibliografii) i #2 (streszczenie).